

seria TATĂ BOGAT

Autori
an
Tată bogat
cul sărac
Benzelor
New York Times

ROBERT T. KIYOSAKI

împreună cu
Sharon L. Lechter, autorii cărții *Tată bogat, tată sărac*

ȘCOALA DE AFACERI

Pentru oamenii cărora le place
să îi ajute pe alții

Cuprins

Introducere	
<i>De ce recomand marketingul în rețea ca stil de afacere?</i>	9
Capitolul 1	
<i>Ce îi face bogați pe oamenii bogați?</i>	13
Capitolul 2	
<i>Există mai multe modalități de a deveni bogat</i>	23
Capitolul 3	
<i>Prima valoare: Șanse cu adevărat egale</i>	39
Capitolul 4	
<i>A doua valoare: Educația financiară care îți schimbă viața.</i>	49
Capitolul 5	
<i>A treia valoare: Prietenii care te ajută să te ridici, nu cei care te trag în jos</i>	67
Capitolul 6	
<i>A patra valoare: Care este valoarea unei rețele?</i>	87
Capitolul 7	
<i>A cincea valoare: Dezvoltarea celor mai importante abilități necesare în afaceri</i>	96

Capitolul 8	
<i>A șasea valoare: Conducerea</i>	115
Capitolul 9	
<i>A șaptea valoare: A nu lucra pentru bani</i>	129
Capitolul 10	
<i>A opta valoare: Cum să îți trăiești visurile</i>	154
<i>A noua valoare: Căsătoria și afacerile</i>	162
<i>A zecea valoare: Afacerea de familie</i>	166
<i>A unsprezecea valoare: Cum poți beneficia de aceleași avantaje fiscale pe care le folosesc cei bogați</i>	170
Citate alese	175
Despre autori	179
Materiale suplimentare oferite de firma Tată bogat	187

CAPITOLUL 1

Ce îi face bogați pe oamenii bogați?

Într-o zi, după școală, lucram în biroul tatălui meu cel bogat. Aveam cam 15 ani în perioada aceea și eram foarte frustrat de școală. Doream să aflu cum să mă îmbogățesc, dar în loc să studiez subiecte de genul „Banii 101” sau „Cum să devii milionar 102”, mă trezeam disecând broaște la orele de biologie și întrebându-mă cum oare mă va ajuta această broască moartă să devin bogat. Simțindu-mă frustrat în privința școlii, l-am întrebat pe tatăl bogat: „De ce nu ni se predă la școală despre bani?”

Tatăl bogat mi-a zâmbit, a ridicat ochii dintre hârtii și mi-a răspuns: „Nu știu, și eu m-am întrebat adeseori.” A tăcut un timp și apoi m-a întrebat: „De ce întrebi asta?”

„Ei bine,” am răspuns, „m-am plictisit de școală. Nu văd să existe nicio concordanță între ceea ce ni se cere să studiem la școală și lumea reală. Vreau doar să învăț să fiu bogat. Și cum mă va ajuta o broască moartă să îmi cumpăr o mașină nouă? Dacă profesorul mi-ar putea spune cum mă va ajuta o broască moartă să mă îmbogățesc aș diseca mii de broaște.”

Tatăl bogat a râs cu poftă și m-a întrebat: „Ce îți răspund profesorii când îi întrebi ce legătură au broaștele moarte cu banii?”

„Toți profesorii mei spun același lucru,” am răspuns. „Răspund același lucru indiferent de câte ori îi întreb ce importanță are școala pentru lumea reală.”

„Și ce îți spun?”

Îmi spun: „Trebuie să obții note bune pentru a obține o slujbă bună și sigură,” am răspuns.

„Ei bine, asta îmi doresc majoritatea oamenilor”, mi-a răspuns tatăl bogat. „Majoritatea oamenilor merg la școală pentru a avea o slujbă bună și o anumită siguranță financiară.”

„Dar eu nu vreau să fac asta. Nu vreau să fiu un simplu angajat și să lucrez pentru altcineva. Nu vreau să îmi petrec viața lăsând pe altcineva să decidă câți bani pot să câștig, când să merg la serviciu și când să îmi iau vacanță. Vreau să fiu liber. Vreau să fiu bogat. De aceea nu vreau o slujbă.”

Pentru aceia dintre voi care nu ați citit *Tată sărac, tată bogat*, tatăl bogat era tatăl celui mai bun prieten al meu. Cu toate că a pornit de la zero și nu avea nicio educație formală, a devenit în cele din urmă unul dintre cei mai bogați oameni din statul Hawaii. Tatăl sărac, adică tatăl meu adevărat, era un om ce deținea o educație înaltă, un oficial guvernamental extrem de bine plătit, dar indiferent de câți bani câștiga, era lefter la sfârșitul fiecărei luni. A murit fără niciun ban, nelăsând nicio urmă după o viață întregă de muncă grea.

Unul dintre motivele pentru care am început să studiez cu tatăl bogat după orele de școală și la sfârșit de săptămână a fost faptul că știam că nu primeam la școală genul de educație pe care mi-o doream. Știam că școala nu deținea răspunsurile pe care le căutam, pentru că tatăl meu adevărat, tatăl sărac, era însărcinat cu educația pentru întregul stat Hawaii. Știam că tatăl meu adevărat, inspector general școlar, nu știa prea multe despre bani. Ca atare, știam că sistemul de învățământ nu mă putea învăța ce doream să aflu. La vârsta de 15 ani, doream să aflu mai degrabă cum să devin bogat decât cum să devin angajatul unui bogat.

După ce asistasem la veșnicile certuri ale părinților mei pe problema insuficienței banilor, am început să caut un adult care să mă poată învăța despre bani. Așa am început să studiez cu tatăl bogat. Am învățat cu el de la vârsta de 9 ani până am împlinit 38 de ani. Mă interesa educația. Pentru mine, aceasta a fost „Școala de afaceri” — școala de afaceri a vieții reale. Datorită celor învățate de la tatăl meu bogat, am fost capabil să mă retrag din afaceri la vârsta de 47 de ani, deținând libertatea financiară necesară pentru tot restul vieții. Dacă aș fi urmat sfaturile tatălui

sărac — sfatul de a fi un bun angajat până la vârsta de 65 de ani — aș munci încă și în ziua de azi, îngrijorat de siguranța locului meu de muncă și de planul meu de pensii, prin care banii au fost investiți în fonduri mutuale a căror valoare scade constant. Diferența dintre sfaturile date de către tatăl bogat și cel sărac era mică. Tatăl sărac spunea mereu: „Mergi la școală, ia note bune, în așa fel încât să-ți găsești o slujbă sigură, fără pericole, și cu șanse de promovare.“ Sfatul tatălui bogat a fost: „Dacă vrei să fii bogat trebuie să fii afacerist și investitor.“ Problema mea era aceea că la școală nu mă învățau cum să fiu afacerist sau investitor.

„Dacă vrei să fii bogat trebuie să fii afacerist și investitor.“

De ce a fost Thomas Edison bogat și faimos

„Ce ați studiat astăzi la școală?“ m-a întrebat tatăl bogat.

După ce m-am gândit câteva clipe la modul în care îmi petrecusem ziua, am răspuns: „Am studiat viața lui Thomas Edison.“

„Ați studiat o persoană foarte importantă,“ a spus tatăl bogat. „Și ați discutat despre cum anume a devenit bogat și faimos?“

„Nu.“ am răspuns. „Am vorbit doar despre invențiile lui, cum ar fi becul.“

Tatăl bogat a zâmbit și mi-a spus: „Ei bine, deși nu-mi place să-ți contrazic profesorii, totuși nu Thomas Edison a inventat becul, el l-a perfecționat.“ Tatăl bogat mi-a explicat că Thomas Edison a fost unul dintre eroii săi și îi studiase viața.

„Atunci de ce se spune că el a inventat becul?“ l-am întrebat.

„Au existat și alte becuri care fuseseră inventate înaintea lui, dar problema era că nu erau practice. Primele becuri inventate nu ardeau suficient de mult. De asemenea, ceilalți inventatori nu reușeau să-și explice cum ar putea avea becul electric vreo valoare comercială.“

„Valoare comercială?“ am întrebat încurcat.

„Cu alte cuvinte, ceilalți inventatori nu știau cum să scoată bani din invenția lor... pe când Thomas Edison a știut,” a adăugat tatăl bogat.

„Deci el a fost inventatorul primului bec ce a putut fi folosit și a știut cum să își transforme invenția într-o afacere,” am spus.

Tatăl bogat a încuviințat: „Acest simț al afacerilor pe care l-a avut Thomas Edison a făcut ca multe dintre invențiile sale să fie foarte folositoare oamenilor. El a fost mai mult decât un investitor, a fost fondatorul companiei General Electric și al altor companii extrem de importante. V-au explicat asta profesorii voștri?”

„Nu,” am răspuns. „Mi-aș dori să o fi făcut. M-ar fi interesat mai mult subiectul. În schimb, eram plictisit și mă întrebam ce relevanță are Thomas Edison pentru viața reală. Dacă mi-ar fi spus cum a devenit atât de bogat, aș fi fost mult mai interesat și aș fi ascultat cu mult mai multă atenție.”

Tatăl bogat a râs și mi-a spus cum a devenit inventatorul Thomas Edison fondatorul multimilionar al unei corporații ce valora miliarde de dolari. Tatăl bogat a continuat spunându-mi că Edison se lăsase de școală pentru că profesorii săi credeau că nu era suficient de inteligent pentru a obține succese școlare. În copilărie, s-a angajat și vindea bomboane și reviste în trenuri. În felul acesta, și-a dezvoltat talentul de vânzător. În curând, a început să își publice propriul ziar în ultimul vagon și a angajat o echipă de băieți să îi vândă nu doar bomboanele, ci și ziarul. Tot în copilărie, în aproximativ un an, a trecut de la statutul de angajat la cel de patron, angajând vreo doisprezece alți băieți.

„Deci așa și-a început Thomas Edison cariera de afacerist?” am întrebat.

Tatăl bogat a încuviințat și a zâmbit.

„De ce nu mi-au spus profesorii acest lucru?” am întrebat. „Mi-ar fi plăcut foarte mult să aud această poveste.”

„Încă nu s-a terminat,” a spus tatăl bogat și a continuat să îmi povestească istoria lui Thomas Edison. Edison s-a plictisit în curând de afacerea sa din tren și a început să învețe cum să comunice în limbajul Morse, astfel încât să se poată angaja ca telegrafist. În curând, Edison era unul dintre cei mai buni telegrafisti din zonă și a călătorit din oraș în oraș folosindu-se de cunoștințele sale. „Datorită celor învățate ca tânăr întreprinză-

tor și ca operator de telegraf, a dobândit priceperea care l-a făcut om de afaceri și inventator al becului electric.“

„Cum l-a ajutat faptul că a fost operator de telegraf să devină un om de afaceri mai bun?“ am întrebat nelămurit. „Și ce legătură are această poveste cu faptul că vreau să devin bogat?“

„Dă-mi voie să îți explic,“ spuse tatăl bogat. „Vezi tu, Thomas Edison a fost mai mult decât un simplu inventator. Încă din copilărie a devenit proprietarul unei afaceri. De aceea, a devenit bogat și faimos. În loc să meargă la școală, și-a dobândit experiența de afacerist necesară pentru a avea succesul în lumea reală. Mă întrebeseși cum ajung oamenii bogați să devină bogați, nu-i așa?“

„Da,“ am răspuns, dând din cap și simțindu-mă puțin jenat că îl întrerupsesem pe tatăl bogat.

„Experiența dobândită de el ca om de afaceri și ca operator de telegraf este cea care l-a făcut să devină faimos ca inventator al becului electric,“ spuse tatăl bogat. „Ca telegrafist, știa că sistemul de afaceri l-a făcut pe inventatorul telegrafului atât de faimos — un sistem alcătuit din stâlpi, cabluri, oameni care știau să îl folosească și stații telegrafice. Tânăr fiind, Thomas Edison a înțeles puterea sistemului.“

Am intervenit: „Adică vrei să spui că, datorită faptului că era om de afaceri, a înțeles importanța sistemului. Sistemul era mai important decât invenția.“

Tatăl bogat a încuviințat. „Vezi tu, majoritatea oamenilor merg la școală să învețe să devină angajați ai sistemului; ei nu reușesc să vadă imaginea de ansamblu. Cei mai mulți nu văd decât valoarea slujbei lor doar pentru că așa au fost educați. În felul acesta, ajung să nu mai vadă pădurea din cauza copacilor.“

„Deci majoritatea oamenilor preferă să lucreze pentru sistem, și nu să-l dețină,“ am adăugat eu.

Încuviințând, tatăl bogat a spus: „Tot ce observă ei este inventarea produsului, nu și sistemul. Majoritatea oamenilor nu reușesc să înțeleagă ce anume îi face bogați pe cei bogați.“

„Și cum se aplică asta în cazul lui Thomas Edison și a becului electric?“ am întrebat.

„Ceea ce a făcut ca becul electric să aibă succes nu a fost becul în sine, ci sistemul de cabluri electrice și generatoare care furnizau